

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **CZ-Namar, s. r. o.**, se sídlem Švábky 238/8, Praha 8, zastoupená Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2016, č. j. KUKHK-6016/DS/2016/GL, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 4. 2017, č. j. 30A 29/2016 – 48,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám zástupce žalobkyně, advokáta Mgr. Jaroslava Topola.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 21. 4. 2017, č. j. 30A 29/2016 – 48, zamítl žalobu podanou žalobkyní (dále jen „stěžovatelka“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2016, č. j. KUKHK-6016/DS/2016/GL, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Trutnov ze dne 11. 11. 2015, č. j. 132824/2015, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což jí byla uložena pokuta 1500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení. Uvedeného správního deliktu se stěžovatelka dopustila tím, že jako provozovatelka osobního automobilu tovární značky Porsche, RZ: X, nezajistila, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu (§ 10 odst. 3). Řidič předmětného vozidla, jehož totožnost není známa, totiž dne 3. 1. 2015 v 13:11 hod., v katastru obce Mladé Buky, ve směru na obec Trutnov, okr. Trutnov na silnici I.

třídy č. 14 v místě křižovatky se silnicí III. třídy č. 01413 a místní komunikací vedoucí do obce Mladé Buky, okr. Trutnov, překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy stanovenou na 50 km/h, když mu byla silničním úsekovým rychloměrem SYDO TRAFFIC VELOCITY, v. č. GEMVEL0012, naměřena rychlost jízdy 73 km/h, po zvážení odchylky měřícího zařízení ± 3 km/h, rychlost jízdy 70 km/h. Tím porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak jednání naplňujícího znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podala stěžovatelka v zákonné lhůtě blanketní kasační stížnost, ve které mimo jiné uvedla, že „žalobce *doplní kasační stížnost na výzvu soudu ve lhůtě stanovené soudem*“.

[3] Jelikož tato kasační stížnost neobsahovala zákonem předepsané náležitosti, byla stěžovatelka usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2017, č. j. 2 As 195/2017 – 24, vyzvána, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení odstranila vady kasační stížnosti, a to tak, že uvede, v jakém rozsahu rozsudek krajského soudu napadá a z jakých důvodů byla kasační stížnost podána. Současně byla poučena, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat a kasační stížnost bude odmítnuta. Toto usnesení bylo právnímu zástupci stěžovatelky doručeno dne 15. 6. 2017. Zástupce stěžovatelky (resp. sama stěžovatelka) však na tuto výzvu ve stanovené lhůtě nereagoval, když tato uplynula v pondělí 17. 7. 2017.

[4] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s., musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

[5] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[6] V daném případě stěžovatelka k výzvě soudu (tj. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2017, č. j. 2 As 195/2017 – 24) vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě neodstranila a ani včas nepožádala o prodloužení této lhůty.

[7] Protože kasační stížnost neobsahuje zákonem stanovené náležitosti, které brání jejímu věcnému vyřízení, Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

[8] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[9] Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5000 Kč stěžovateli podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení soud

vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. července 2017

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu